

RĂZVAN ANGHEL

**Appellatio non valet,
omisso medio**

*...sau despre ordine în
procedura civilă*

REPERE TEORETICE
ȘI JURISPRUDENȚĂ

Editura
Hamangiu

By Adriana Pena

A
D
A
G
I
U
M

12. Critici formulate direct în recurs cu privire la o încheiere, fără a se fi exercitat apel. Inadmisibilitate

Nu pot fi formulate direct în recurs critici cu privire la încheierea prin care s-a anulat ca netimbrată cererea de intervenție principală, fără a se fi exercitat apel, acesta constituind un recurs *omisso medio*.

C.A. Cluj, s. I civ., dec. nr. 87/R din 11 martie 2021 (www.rejust.ro)

[...] În ceea ce privește recursul declarat împotriva încheierii civile din 22.09.2016, Curtea va admite excepția inadmisibilității acestuia invocată prin întâmpinare, însă, nu pentru motivele invocate de către intimați, ci, pentru cele ce urmează:

Această încheiere a fost pronunțată în cursul soluționării acțiunii în fața primei instanțe, fiind încheierea prin care s-a anulat ca netimbrată cererea de intervenție principală.

Reglementările cuprinse în art. 457 alin. (1), art. 466, art. 483 NCPC conduc la concluzia că există o ierarhie a căilor de atac, respectiv, hotărârile și încheierile pronunțate în primă instanță de judecătoria, susceptibile de apel, pot fi atacate cu apel exclusiv la instanța imediat superioară, adică la tribunal, în timp ce, hotărârile prin care tribunalele soluționează apelurile, sunt susceptibile de a fi atacate cu recurs la curtea de apel.

Această ierarhie a căilor de atac este menită să asigure respectarea principiului dublului grad de jurisdicție.

O cale de atac nu poate fi exercitată *omisso medio*, respectiv, nu poate fi criticată direct în recurs, hotărârea pronunțată în primă instanță de judecătoria – și care este, potrivit legii, susceptibilă de apel la tribunal – pentru că, într-o atare situație, instanța de recurs nu poate exercita controlul judiciar asupra hotărârii pronunțate, iar analizarea, direct în faza recursului, a motivelor ce ar duce la privarea părții de un grad de jurisdicție și, implicit, la încălcarea principiului „*non omisso medio*”, apare ca fiind inadmisibilă.

Cauza recursului constă în pretinsa nelegalitate a hotărârii ce se atacă pe această cale, care trebuie să îmbrace una din formele prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 1-8 NCPC. Recursul poate fi exercitat numai pentru motive ce au făcut analiza instanței anterioare, și care, implicit, au fost cuprinse în motivele de apel, în situația în care atât apelul, cât și recursul, sunt exercitate de aceeași parte, iar soluția primei instanțe a fost menținută în apel. [...] ^[1].

^[1] Hotărârea cuprinde și argumente similare celor expuse în decizia nr. 228/R/29.04.2015, care nu au mai fost luate, *brevitatis causa*.

Drept urmare, Curtea constată că acele critici din recurs, prin care se critică direct cele statuate de instanța de fond prin încheierea din 22.09.2016, întră sub incidența excepției inadmisibilității, prin raportare la prevederile art. 466 NCPC, ale art. 483 alin. (1) NCPC, coroborat cu principiul „*non omisso medio*”.

Așadar, recursul declarat împotriva acestei încheieri este inadmisibil, excede analizei în recurs, singura susceptibilă de a fi analizată în această cale extraordinară de atac fiind decizia și încheierile pronunțate în apel.

Notă: S-a mai considerat că este inadmisibil recursul, ca fiind exercitat *omisso medio*, atunci când acesta este exercitat împotriva soluției date excepției necompetenței materiale, adoptată de prima instanță, atunci când reclamantul nu a înțeles să declare apel împotriva încheierii prin care s-a soluționat această excepție, chiar dacă acea încheiere a făcut obiectul apelului declarat de pârâtă, dar criticile aduse de parte acestei hotărâri au vizat exclusiv chestiunea calificării juridice a acțiunii deduse judecății și a caracterului timbrabil al acesteia, iar nu soluția dată excepției necompetenței (I.C.C.J., s. I civ., dec. nr. 2071 din 8 octombrie 2024).

13. Inadmisibilitatea recursului care vizează soluția primei instanțe cu privire la unele capete de cerere împotriva căreia nu s-a formulat apel

Atunci când apelul a vizat doar soluția de obligare la cheltuieli de judecată, în recurs nu se poate critica soluția privind grănițuirea.

C.A. Constanța, s. I civ., dec. nr. 146/C din 28 aprilie 2021 (www.rejust.ro)

[...] În ce privește recursul formulat de recurentul D.D., prin M.F.P., intimata a invocat faptul că aceasta a criticat în apel doar soluția cu privire la obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată, astfel că nu pot fi primite criticile acestuia privind capătul de cerere vizând grănițuirea, întrucât s-a exercitat *omisso medio*. Într-adevăr, din analiza cererii de apel a acestuia se constată că, deși se face referire la dreptul de proprietate publică și la natura juridică a dreptului de administrare, apelantul a solicitat să nu fie obligat la plata cheltuielilor de judecată întrucât nu se află în culpă procesuală, interesul în grănițuire aparținând în principal reclamantei. Prin urmare, pentru considerentele expuse anterior cu privire la recursul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, motivul de recurs [al] recurentului D.D. [prin] M.F.P. referitor la grănițuire nu poate fi analizat fiind invocat fără a fi fost exercitat apel împotriva acestui capăt de cerere astfel că va fi analizat doar cel vizând cheltuielile de judecată. [...]

14. Recurs care vizează soluții ale primei instanțe ce nu au fost criticate în apel. Inadmisibilitate

Dacă sentința a fost apelată numai parțial, soluția neapelată dată cu privire unele capete de cerere sau modul de soluționare a excepțiilor, care nu a fost criticat, nu mai poate face obiect al cererii de recurs.

C.A. Constanța, s. I civ, dec. nr. 200/C din 30 iunie 2021 (www.rejust.ro)

Critica vizând lipsa specializării expertului ce a efectuat expertiza la fond cu privire la prejudiciul constând în contravaloarea chiriei pentru depozitarea bunurilor confiscate și care nu au fost ridicate de pârât în termenul legal se încadrează tot în motivul de casare prevăzut de art. 488 pct. 5 NCPC cât timp nu este vorba de vreo normă de drept material care să reglementeze specializarea experților pentru efectuarea unei expertize, ci tot de norme de procedură legate de administrarea probelor în fața instanțelor de judecată.

Însă, acest motiv de recurs nu a fost invocat ca motiv de apel prin cererea de apel, deși prima instanță a administrat această probă și tot ea a stabilit prejudiciul în baza acestei expertize. Dimpotrivă, prin cererea de apel apelantul a criticat doar faptul că valorile chiriilor stabilite de expert nu se coroborează cu alte probatorii (contractele de închiriere).

Potrivit art. 488 alin. (2) NCPC, motivele de recurs „nu pot fi primite decât dacă ele nu au putut fi invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului ori, deși au fost invocate în termen au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor”.

Din aceste dispoziții rezultă, pe de o parte, că hotărârea dată în primă instanță care nu a fost atacată cu apel nu mai poate fi atacată cu recurs, iar instanța de recurs nu poate să examineze, *omisso medio*, aspecte care nu au făcut obiectul controlului instanței de apel și, pe de altă parte, că dacă sentința a fost apelată numai parțial, soluția dată cu privire la capetele de cerere neapelate sau modul de soluționare a excepțiilor care nu a fost criticat, nu mai poate face obiect al cererii de recurs.

Aceasta înseamnă, în speță, că dacă apelantul Statul Român prin M.F.P. nu a criticat specializarea expertului ce a efectuat expertiza la fond prin motivele de apel, nu mai poate aduce această critică direct prin motivele de recurs cât timp avea posibilitatea și trebuia să o invoce pe calea apelului.

15. Formularea recursului de către partea al cărei apel provocat a fost respins ca inadmisibil. Consecințe

Atunci când o parte a formulat apel provocat și acesta a fost respins ca inadmisibil, recursul formulat de aceeași parte cu privire la soluția primei instanțe este inadmisibil, întrucât este exercitat *omisso medio*. Respingerea apelului provocat exercitat de către pârât ca inadmisibil echivalează cu neexercitarea căii de atac prevăzute de lege, astfel că instanța de recurs nu poate verifica direct legalitatea hotărârii primei instanțe.

I.C.C.J., s. I civ., dec. nr. 1039 din 12 mai 2022 (www.iccj.ro)

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 6 decembrie 2018 pe rolul Judecătoriei Fălticeni, reclamantul A. a chemat în judecată pe pârâții Penitenciarul Timișoara și Administrația Națională a Penitenciarelor, solicitând obligarea pârâților la plata de daune morale în sumă de 50.000 euro pentru prejudiciul ce i s-a adus prin neacordarea dreptului de participare la înmormântarea părintelui său.

Prin sentința nr. 1006/13.06.2019, Judecătoria Fălticeni a admis excepția necompetenței materiale, invocată din oficiu, și a declinat competența de soluționare a cauzei având ca obiect pretenții, formulată de reclamantul A., în contradictoriu cu pârâții Penitenciarul Timișoara și Administrația Națională a Penitenciarelor, în favoarea Tribunalului Suceava.

Prin sentința nr. 678/10.10.2019, Tribunalul Suceava, secția de contencios administrativ și fiscal a admis excepția necompetenței materiale procesuale a secției de contencios administrativ și fiscal și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea secției I civile a Tribunalului Suceava.

Prin sentința nr. 568/24.07.2020, Tribunalul Suceava, secția I civilă a respins, ca nefondată, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Administrația Națională a Penitenciarelor.

A respins, ca nefondată, excepția inadmisibilității/prematurității acțiunii, invocată de pârâtul Penitenciarul Timișoara.

A admis în parte acțiunea având ca obiect pretenții, formulată de reclamantul A., în contradictoriu cu pârâții Penitenciarul Timișoara prin reprezentant și Administrația Națională a Penitenciarelor.

A obligat pe pârâți să plătească reclamantului suma de 5000 RON cu titlu de daune morale.

Prin decizia nr. 82/03.02.2021 pronunțată de Curtea de Apel Suceava, secția I civilă, a fost admis apelul declarat de pârâta Administrația Națională a Penitenciarelor împotriva sentinței civile nr. 568/24.07.2020 pronunțată

de Tribunalul Suceava, pe care a schimbat-o în parte, în sensul că a respins, ca nefondată, acțiunea în contradictoriu cu pârâta Administrația Națională a Penitenciarelor.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței civile atacate, care nu au fost contrare deciziei.

A fost respins, ca inadmisibil, apelul provocat promovat de pârâțul Penitenciarul Timișoara.

Împotriva deciziei nr. 82/03.02.2021 pronunțată de Curtea de Apel Suceava, secția I civilă, pârâțul Penitenciarul Timișoara a declarat recurs.

Recurentul-pârât a solicitat casarea deciziei recurate și, în rejudicare, respingerea excepției calității procesuale pasive a pârâtei Administrației Naționale a Penitenciarelor și respingerea cererii de chemare în judecată. [...]

Examinând decizia recurată, prin prisma criticilor formulate și prin raportare la dispozițiile legale aplicabile, Înalta Curte constată următoarele:

Cu titlu prealabil, se reține că recurentul-pârât a criticat decizia instanței de apel cu privire la soluția de admitere a excepției calității procesuale pasive a pârâtei Administrația Națională a Penitenciarelor, cât și în ceea ce privește soluția de admitere a cererii de chemare în judecată, în contextul în care apelul provocat exercitat de aceasta împotriva sentinței nr. 568/24.07.2020 pronunțată de Tribunalul Suceava a fost respins ca inadmisibil.

Astfel, prin sentința pronunțată în cauză s-au respins, ca nefondate, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Administrația Națională a Penitenciarelor și excepția inadmisibilității/prematurității acțiunii, invocată de pârâțul Penitenciarul Timișoara și s-a admis în parte acțiunea formulată de reclamantul A., în contradictoriu cu pârâții Penitenciarul Timișoara și Administrația Națională a Penitenciarelor. Drept urmare, pârâții au fost obligați să plătească reclamantului suma de 5000 RON cu titlu de daune morale.

Împotriva acestei sentințe, pârâta Administrația Națională a Penitenciarelor a declarat apel principal, iar pârâțul Penitenciarul Timișoara a exercitat apel provocat.

Instanța de apel a constatat inadmisibilitatea apelului provocat declarat de pârâțul Penitenciarul Timișoara, în conformitate cu dispozițiile art. 473 NCPC, întrucât apelul provocat a fost promovat în contradictoriu cu apelantul din apelul principal.

Față de circumstanțele litigiului, Înalta Curte reține că recurentul-pârât Penitenciarul Timișoara nu poate exercita recurs cu privire la soluția pronunțată pe fondul cauzei, respectiv de obligare la plata despăgubirilor către reclamant, întrucât apelul provocat a fost respins ca inadmisibil. Or, respingerea apelului provocat exercitat de către pârât ca inadmisibil echivalează cu neexercitarea

căii de atac prevăzute de lege, astfel că instanța de recurs nu poate [analiza] direct legalitatea hotărârii primei instanțe.

Ca atare, sunt aplicabile dispozițiile art. 488 alin. (2) NCPC, potrivit cu care motivele de recurs nu pot fi primite decât dacă ele nu au putut fi invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului ori, deși au fost invocate în termen, au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor.

Înalta Curte mai reține că obiectul recursului îl constituie decizia dată în apel, motiv pentru care nu pot fi supuse controlului instanței de recurs neregularități ivite în primă instanță și care nu au fost deduse cenzurii instanței de apel.

În virtutea principiului non *omisso medio*, Înalta Curte constată că motivele de recurs care privesc atragerea răspunderii civile delictuale a pârâtului Penitenciarul Timișoara și soluția de obligare la plata despăgubirilor, nu pot fi analizate în cadrul recursului, în condițiile în care acest apel provocat declarat de pârât s-a respins ca inadmisibil.

Luând în examinare criticile cu privire la admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Administrația Națională a Penitenciarelor, de altfel singurele admisibile, Înalta Curte constată caracterul nefondat al acestora. [...]

Notă: Într-o astfel de situație, recursul poate fi exercitat împotriva deciziei pronunțate în apel cu privire la soluția de respingere ca inadmisibil a apelului provocat sau cu privire la soluția pronunțată în apelul formulat de o altă parte.

În cauză este vorba de un recurs exercitat *omisso medio* împotriva soluției primei instanțe din perspectiva unora dintre motivele invocate, în timp ce altă parte a motivelor de recurs vizează soluția instanței de apel însă se face aplicarea art. 488 alin. (2) NCPC de vreme ce nu ar fi putut fi respins recursul ca inadmisibil numai „în parte” și ca nefondat „în rest”. Așadar, este vorba de un recurs exercitat *omisso medio* ca parte a unui recurs admisibil, astfel încât numai prevederile art. 488 alin. (2) NCPC puteau fi invocate pentru a înlătura din analiză motivele care vizau soluția primei instanțe.

16. Recurs incident formulat cu privire la considerente cuprinse în hotărârea primei instanțe, împotriva căreia nu s-a formulat apel. Inadmisibilitate

Are caracter *omisso medio* și, ca urmare, este inadmisibil, recursul incident prin care o parte critică considerentele hotărârii primei instanțe, în condițiile în care avea posibilitatea, dar nu a exercitat apel împotriva considerentelor acestei hotărâri.

Deliberând asupra recursurilor civile de față, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Pretențiile deduse judecății

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Cluj, Secția civilă, la 11 august 2022, sub nr. x/2022 (ca urmare a declinării competenței materiale de către Judecătoria Cluj-Napoca, prin sentința civilă nr. 4166 din 30 iunie 2022), reclamantii A. și B. au solicitat obligarea pârâtei Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A. să le lase în deplină proprietate și liniștită posesie terenul de aprox. 500 mp din suprafața totală de 839 mp, situat în Cluj-Napoca, str. x, înscris în C.F. nr. x Cluj-Napoca, nr. top. x.

La 29 iunie 2022, Județul Cluj a depus cerere de intervenție principală, prin care a solicitat constatarea dreptului său de proprietate asupra imobilului în litigiu, constatarea dreptului de administrare al pârâtei Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A. asupra imobilului în litigiu, radierea înscrierii, de sub B15 din C.F. nr. x Cluj-Napoca, a dreptului de proprietate al reclamantilor asupra cotei de 504/839 mp, înscrierea dreptului de proprietate al Județului Cluj asupra cotei de 504/839 din terenul înscris în C.F. nr. x Cluj-Napoca (nr. vechi 1914 Someșeni), nr. top. x. [...]

2. Hotărârea pronunțată în primă instanță

Prin sentința civilă nr. 187 din 5 aprilie 2023, Tribunalul Cluj, Secția civilă a respins excepția inadmisibilității primului petit al cererii de chemare în judecată, excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A. și excepția lipsei de interes, invocate de pârâții A. și B. în dosarul conex nr. x/2022, a calificat excepția puterii de lucru judecat și excepția inadmisibilității, invocate de pârâta Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A., ca fiind apărări de fond, a respins, ca nefondată, cererea de chemare în judecată înregistrată sub nr. x/2022, a admis cererea de chemare în judecată conexă, înregistrată sub nr. x/2022, a admis în parte cererea de intervenție principală formulată de Județul Cluj, a constatat inopozabilitatea, față de reclamanta Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A., a sentinței civile nr. 3744/2020, pronunțate de Judecătoria Cluj-Napoca în dosarul nr. x/2019, în temeiul căreia pârâții A. și B. și-au înscris dreptul de proprietate în cartea funciară nr. x Cluj-Napoca, nr. top. x, a dispus rectificarea intabulării din C.F. nr. x Cluj-Napoca, cu privire la imobilul nr. top. x, teren în suprafață de 839 m.p., în sensul anulării încheierii de intabulare nr. x din 27.01.2021, în baza căreia s-a înscris dreptul de proprietate asupra terenului în suprafață de 504 m.p. în favoarea pârâtului A., anulării încheierii de îndreptare a erorii materiale nr. 54137/10.03.2021 și radierii dreptului de proprietate al pârâților A. și B. cu privire la suprafața de 504 m.p., precum și în ceea ce

privește construcțiile amplasate pe acest teren, a respins în rest solicitările formulate de către intervenientul în nume propriu Județul Cluj.

3. Hotărârea pronunțată în apel

Împotriva acestei sentințe civile, la 29 mai 2023, au declarat apel reclamanții A. și B., prin care au solicitat schimbarea sentinței apelate, în sensul admiterii cererii lor de chemare în judecată, respingerii cererii de intervenție principală și respingerii cererii de chemare în judecată conexe, cu cheltuieli de judecată.

Prin decizia civilă nr. 345/A din 6 decembrie 2023, Curtea de Apel Cluj, Secția I civilă, a respins, ca nefondat, apelul.

4. Recursurile formulate în cauză

4.1. Împotriva acestei decizii civile, la 11 ianuarie 2024, reclamanții A. și B. au declarat recurs principal, prin care au solicitat casarea deciziei recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare. [...]

4.2. Odată cu întâmpinarea depusă la 19 martie 2024, intervenientul Județul Cluj a declarat recurs incident împotriva considerentelor, solicitând casarea, în parte, a deciziei recurate și înlocuirea considerentelor care vizează dobândirea dreptului de proprietate asupra imobilului de către pârâta Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A., susținând că acestea au fost date cu aplicarea greșită a normelor de drept material, sens în care a învederat următoarele:

Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A. are calitatea de administrator al imobilului în litigiu, care se află în proprietatea Județului Cluj. Cu privire la modalitatea de dobândire a dreptului de proprietate, terenul în litigiu a fost expropriat de la antecesorii reclamanților, prin Decretul de expropriere nr. 380/1963 (teren în suprafață de 630 mp) și prin Decretul de expropriere nr. 375/1973 (teren în suprafață de 660 mp cu construcțiile aferente), restul imobilului pentru care s-a formulat notificare în temeiul Legii nr. 10/2001 fiind retrocedat în natură, în baza unor hotărâri judecătorești. Referitor la suprafața de 504 mp din imobilul cu nr. top. x, care nu a fost restituită în natură prin hotărâre judecătorească, Președintele Consiliului Județean Cluj a emis dispozițiile nr. 128/2016 și nr. 163/2016, prin care a propus acordarea de măsuri compensatorii solicitanților, inclusiv recurenților-reclamanți.

Județul Cluj, prin președintele Consiliului Județean, a soluționat notificarea, în calitate de unitate deținătoare a imobilului, ceea ce denotă că s-a comportat ca proprietar și ulterior adoptării Hotărârii Consiliului Județean Cluj nr. 137/2014, prin care s-a aprobat majorarea capitalului social al societății Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A., prin aportul în natură, din partea acționarului unic, Județul Cluj. Hotărârea Consiliului Județean Cluj nr. 137/28.05.2014 a fost abrogată prin art. 4 din Hotărârea Consiliului Județean Cluj nr. 41/39.03.2019, lipsind de la acel moment societatea de prerogativele dreptului de proprietate asupra imobilului.

Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A. nu a contestat Hotărârea Consiliului Județean Cluj nr. 41/39.03.2019, chiar dacă atât în prezentul litigiu, cât și în dosarul nr. x/2021 a susținut că aceasta nu poate abroga prevederile privind transmiterea dreptului de proprietate. Prin Hotărârea Consiliului Județean Cluj nr. 41/39.03.2019, autoritatea publică a reanalizat existența utilității publice care a stat la baza adoptării HCJ nr. 137/2014 și, constatând că această cauză nu mai există, a considerat că este oportună abrogarea hotărârii privind majorarea capitalului social.

Înregistrarea Hotărârii Consiliului Județean Cluj nr. 137/2014 la O.R.C. Cluj a fost respinsă pe considerentul că imobilele nu pot fi înregistrate ca aport în natură, fără a se face dovada dreptului de proprietate asupra lor, prin extrase de carte funciară. Prin raportare la dispozițiile art. 169 din Regulamentul de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, aprobat prin Ordinul ANCPI nr. 700/2014, decizia Consiliului Județean Cluj, de majorare a capitalului social al societății intime, cu bunuri imobile (inclusiv imobilul în litigiu) nu a putut fi pusă în practică, întrucât acestea nu erau intabulate în favoarea Județului Cluj.

Potrivit dispozițiilor art. 113 lit. f) și art. 219 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, hotărârea adunării generale privind majorarea capitalului social produce efecte numai în măsura în care este adusă la îndeplinire în termen de un an de la data adoptării. Având în vedere că hotărârea Consiliului Județean Cluj de majorare a capitalului social al societății nu a fost dusă la îndeplinire nici până în prezent, aceasta a devenit caducă.

În consecință, este nelegală soluția instanței de apel, prin care se constată că imobilul a intrat în proprietatea Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A., cu atât mai mult în contextul în care Județul Cluj s-a comportat ca un proprietar, iar Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A. nu a întreprins demersurile necesare pentru înscrierea dreptului său de proprietate în evidențele de carte funciară, comportându-se ca un administrator al bunului, unicul motiv pentru care dorește recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului fiind valorificarea acestuia în cadrul procedurii falimentului. [...]

II. Soluția și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

[...] Analizând recursul incident, Înalta Curte de Casație și Justiție îl va respinge ca inadmisibil, pentru următoarele considerente de drept:

Intervenientul Județul Cluj a declarat recurs incident la considerente, solicitând casarea, în parte, a deciziei recurate și înlocuirea considerentelor care vizează dobândirea dreptului de proprietate asupra imobilului de către intimata-pârâtă Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A., susținând că acestea au fost date cu aplicarea greșită a normelor de drept material.

Conform art. 488 alin. (2) NCPC, „motivele prevăzute la alin. (1) nu pot fi primite decât dacă ele nu au putut fi invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului ori, deși au fost invocate în termen, au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor”.

Aceste dispoziții legale sunt pe deplin aplicabile în ceea ce privește recursul incident declarat de către intervenientul Județul Cluj, întrucât acesta nu a formulat apel împotriva considerentelor expuse la paginile 30-32 ale sentinței civile nr. 187 din 5 aprilie 2023, prin intermediul cărora prima instanță a reținut calitatea de proprietar al intimatei-pârâte Drumuri și Poduri Județene Cluj S.A. asupra terenului în suprafață de 540 mp. Astfel cum, în mod corect, a învederat intimata-pârâtă prin întâmpinare, în situația în care era nemulțumit de considerentele sentinței, intervenientul Județul Cluj trebuia să formuleze apel la considerente, în conformitate cu prevederile art. 461 alin. (2) NCPC. Neprocedând astfel, intervenientul nu poate formula recurs incident la considerentele deciziei instanței de apel, acesta fiind exercitat *omisso medio*, ceea ce conduce la respingerea sa ca inadmisibil.

Față de aceste considerente, Înalta Curte, în baza art. 496 alin. (1) raportat la art. 488 alin. (2) NCPC, va respinge, ca inadmisibil, recursul incident.